

Jmenuji se Růžena Saulová, rozená Grajcarová, narodila jsem se 25. května 1931 v obci Všetuly u Holešova (nyní je tato obec součástí Holešova).

Tatínek se jmenoval František Grajcar a maminka Anna Grajcarová, rozená Stojanová. Žili jsme v rodinném domku, ve kterém měla maminka menší obchod s potravinami. Tatínek jako řidič nákladního vozidla v holešovském pivovaru rozvážel pivo. Pokud měli oba rodiče zaměstnání, tak se nám za první republiky nevedlo vůbec špatně, tudíž si tatínek pořídil osobní automobil. Moje maminka v roce 1940 onemocněla a krátce nato zemřela. S mojí výchovou a péčí o domácnost pak tatínkovi pomáhala její sestra. Maminčin obchod musel převzít tatínek pod podmínkou, že vystuduji obchodní školu a pak obchod převezmu já.

Po ukončení měšťanské školy jsem tedy začala studovat obchodní akademii v Kroměříži s tím, že po ukončení studia převezmu maminčin obchod. To se naštěstí nestalo (věděla jsem, že tato práce by mě nebavila a dělala bych ji pouze z donucení), protože po komunistickém převratu nám byl obchod zestátněn. Změny, které rok 1948 přinesl, jsem uvítala, „osvobodily“ mě od povolání, které jsem měla, ale nechtěla vykonávat.

Během studií v Kroměříži jsem se potkala se mým prvním manželem Boleslav Pospíšil. Brali jsme se v roce 1949. Z tohoto manželství se narodily tři děti - syn Boleslav (1950), dcera Iva (1951) a dcera Jana (1955). Nějaký čas jsem s manželem a dětmi žila v obci Všetuly, roku 1957 jsme se přestěhovali do Opavy, kde manžel získal zaměstnání. Já jsem pracovala jako účetní na Národním výboru v Opavě. V roce 1969 jsme se přestěhovali do Brna, byla zde obnovena právnická fakulta, manžel zde získal místo s bytem. I v Brně jsem pracovala jako účetní na národním výboru. Roku 1981 manžel zemřel.

Později jsem se seznámila se svým druhým manželem Eduard Saul, vzali jsme se roku 1987. Manžel byl ministrem těžkého strojírenství a často jezdil do zahraničí, hlavně do Číny, kde naše republika pomáhala stavět elektrárny. Později se stal velvyslancem v Číně (1989 – 1991). Díky druhému manželovi jsem procestovala kus světa a poznala především Čínu. Bohužel roku 2014 jsem opět ovdověla.

Ve volném čase jsem vždy ráda četla, chodila do divadla nebo na bály. Když jsme bydleli v Opavě a v obci Všetuly, měli jsme zahradu, takže jsem také ráda zahradničila. Od útlého dětství jsem chodila cvičit do Sokola. S touto mou největší zálibou jsem skončila před dvěma lety. Ne že by pro mě bylo cvičení v mém věku tak vyčerpávající, ale v tělocvičně, kde jsme se scházeli, byla příliš zima.

V současnosti žiji v Žabovřeskách. Jsem velmi ráda, že se o své vzpomínky mohu s někým podělit.